

Głos wdzięczny z nieba wychodzi

T: XVII w.
M: Spisana z pamięci

1. Głos wdzię - czny znie - ba wy - cho - dzi, gwia - zdę nam no - wą wy - wo - dzi,
któ - ra roz - świe - ca cie - mno - ści, i od - kry - wa na - sze zło - ści.

2. Z różdżki Jesse kwiat zakwita,
Który zbawieniem świat wita,
Pan Bóg zesłał Syna Swego,
Przed wieki narodzonego

3. Ojcowie tego czekali,
Prorocy przepowiadali,
Że się Bóg Świata miał zjawić,
Od śmierci człeka wybawić.

4. Wnet Anioł Pannie zwiastował
O czym prorok prorokował,
Iż miał powstać Syn zacnego,
Plemienia Dawidowego.

5. Weselcie się ziemskie strony!
Opuściwszy niebios trony,
Bóg idzie na te niskości,
Z niewymownej swej litości.

6. Weselcie się wszyscy święci!
I wy, ludzie smutkiem zdjęci,
Idzie na świat Odkupiciel,
Strapionych wszystkich Zbawiciel.